

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.871 van 27 mei 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 26 maart 2009 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A), hem ter kennis gebracht op 27 maart 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 23 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VANHOLLEBEKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VANHELMONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 28 september 2008 wordt verzoeker onder aanhoudingsmandaat geplaatst wegens diefstal op heterdaad met geweld of bedreigingen.

Op 2 december 2008 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank van Veurne veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf.

Op 26 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7, eerste lid, 3: wordt door de Minister van Migratie- en Asielbeleid of haar gemachtigde V. D., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal op heterdaad met geweld of bedreiging bij nacht.

Artikel 7, eerste lid, 6°: beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de terugreis naar het land van oorsprong/ voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en is niet in staat die middelen wettelijk te verwerven;

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland, met uitzondering van de grens met om de volgende redenen:

- *Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken*
- *Gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal op heterdaad met geweld of bedreiging bij nacht bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.*
- *Betrokkene beschikt niet over de nodige financiële middelen ten einde zich een reisticket aan te schaffen*

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

- *Gezien de betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van de nationale overheden*
- *Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren*
- *Gezien betrokkene vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren*

“(…)”

2. Rechtspleging

Betreffende de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met betrekking tot vrijheidsberoving, wijst de Raad op artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Voornoemd artikel bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving die is genomen met toepassing van onder meer artikel 7 van dezelfde wet, zoals in casu het geval is, tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad is derhalve niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering in zoverre de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging wordt gevraagd van de beslissing tot vrijheidsberoving.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat hij onmiskenbaar over de nodige identiteitsdocumenten beschikt en verwijst naar de door hem bij zijn inleidend verzoekschrift toegevoegde stukken. Hij stelt dat het niet wordt betwist dat hij deze documenten op dit moment niet origineel bij zich heeft daar de documenten zich bevinden bij hem thuis in Frankrijk, (...). Hij vervolgt dat hij, dankzij de welwillende steun van zijn familie die op hetzelfde adres wonen, zo spoedig mogelijk in het bezit zal gesteld worden van het origineel van deze documenten. Hij stelt nog dat de familie deze documenten voorziet tegen 9 april 2009 op de griffie van de gevangenis van Oudenaarde, waar hij zich op heden bevindt, af te geven.

Er kan vastgesteld worden dat verzoeker enkel kritiek uit op één motief van de bestreden beslissing, met name het motief dat luidt als volgt:

“Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.”

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat de bestreden beslissing gesteund is op verschillende motieven, met name artikel 7, eerste lid, 1°; artikel 7, eerste lid, 3° en artikel 7, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Elk motief op zich volstaat om de bestreden beslissing te schragen, nu artikel 7 van de Vreemdelingenwet stelt dat in elk van de in artikel 7 van de Vreemdelingenwet opgesomde gevallen (in totaal 11 gevallen), de minister of zijn gemachtigde, onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel kan geven om het grondgebied te verlaten vóór een bepaalde datum. Gezien verzoeker de motieven op grond van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en op grond van artikel 7, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet betwist, kan zijn kritiek niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, daar de gemachtigde van de minister op grond van één van de in artikel 7 van de Vreemdelingenwet opgesomde gevallen reeds een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten kan nemen.

Het enig middel is ongegrond.

Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Verzoeker heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.